

МЦПД

Міжнародний
Центр
Перспективних
Досліджень

Офіс 10, вул. Інститутська, 14, м. Київ, Україна, 01021
Тел.: +38 (044) 253-44-82 | Факс: +38 (044) 253-44-82
www.icps.com.ua | office@icps.kiev.ua

INSIDE UKRAINE

Березень 16
2017/ #65

Зміст

ДЕРЖАВНІ РІШЕННЯ

Перспективи створення антикорупційного суду..... 1

ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ

Приватизація в Україні: проблеми та перспективи 3

ПОЛІТИЧНА КОНКУРЕНЦІЯ

Гучні кримінальні справи: боротьба з корупцією
чи перерозподіл сфер впливу? 8

Державні рішення

Перспективи створення антикорупційного суду

Створення незалежних антикорупційних судів передбачено Меморандумом між Україною та МВФ, а також стратегічними документами щодо імплементації антикорупційної реформи. Проте за останні два роки прогресу в цій сфері не спостерігається. Ситуація із запровадженням спеціалізованих антикорупційних судів викликала новий етап дискусій щодо їхньої необхідності. Влада не поспішає запускати спеціалізовані антикорупційні суди, в першу чергу через відсутність остаточно узгодженого порядку формування персонального складу суду та контролю над здійсненням ним процесу судочинства.

Питання створення спеціалізованих антикорупційних судів співпало з затриманням керівника ДФС Романа Насірова. Іноземні партнери, зокрема Посольство США в Україні та Представництво ЄС також висловилися

за необхідність запровадження спеціалізованого антикорупційного суду.

Справа «Насірова» слугує каталізатором щодо запровадження спеціалізованих антикорупційних судів

1 лютого 2017 року групою єврооптимістів у Верховній раді було зареєстровано проект Закону України «Про антикорупційні суди», який визначає особливості організації антикорупційних судів, вимоги до кандидатів на посади суддів антикорупційних судів, особливості їхнього конкурсного відбору, призначення і статусу. Даний законопроект передбачає, що конкурсний відбір антикорупційних суддів і в антикорупційну палату буде проводити окрема комісія із залученням міжнародних експертів.

Однак, 9 березня 2017 року Вища рада правосуддя у своєму консультативному висновку зазначила, що проект закону «Про антикорупційні суди» суперечить Конституції Укра-

їни, та не узгоджується із законами України «Про судоустрій і статус суддів» та «Про Вищу раду правосуддя». Варто також зазначити, що у Президента є альтернативний план щодо запровадження спеціалізованих антикорупційних судів.

Вища рада правосуддя вважає неконституційним законопроект єврооптимістів «Про антикорупційні суди»

Ще 13 липня 2016 року Петро Порошенко підписав закон «Про судоустрій та статус суддів», та були внесені зміни до Конституції України, що передбачають можливість створення Вищого антикорупційного суду. Однак, конкретних дат і дедлайнів щодо запуску антикорупційного суду зі сторони влади офіційно не було анонсовано. В політичних кулуарах ходять чутки про те, що головним питанням в процесі запровадження спеціалізованих антикорупційних судів є саме проблема впливу на призначення самих суддів. Для влади важливо, щоб процес призначення суддів був максимально контрольованим і прогнозованим. Тому, на даний момент, в АПУ працює неформальна робоча група експертів і юристів яка розробляє механізм впливу на відбір та призначення суддів антикорупційного суду, максимально прийнятний для банкової. За наявною інформацією,

до кінця березня робоча група має запропонувати консенсусний варіант концепції для подальшого експертного обговорення та дискусії в парламенті.

Адміністрація президента хоче контролювати процес відбору і призначення антикорупційних суддів

Разом з тим, як показує міжнародний досвід, успіхи в боротьбі з корупцією залежать, в першу чергу, від ефективності роботи органів досудового розслідування (в даному випадку – НАБУ та САПУ), детективи яких відповідають за збір доказової бази та матеріалів, що необхідні для роботи державного обвинувачення в судах.

Прогрес в боротьбі з корупцією залежить від ефективності роботи органів досудового розслідування

Критики ідеї запровадження антикорупційного суду наголошують, що першочерговою причиною провалу антикорупційної боротьби є відсутність політичної волі та імітація діяльності, а не відсутність ще одного галузевого органу. Також існують ризики ангажування антикорупційних судів, які можуть бути сформовані не лише в інтересах Президента, але й близьких до НАБУ політичних груп впливу «Углава-Саакашвілі» та «єврооптимістів», які традиційно просують своїх кандидатів до нових антикорупційних інституцій. Крім того, виникають питання, щодо особливостей функціонування судів після зниження рівня корупції, та можливих конфліктів на рівні судів щодо підсудності.

Тому перш ніж запроваджувати антикорупційні суди, владі необхідно завершити судову реформу, яка передбачає подолання корупції в судах та оновлення суддівського корпусу на принципах доброчесності, незалежності і підзвітності.

ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ

Приватизація в Україні: проблеми та перспективи

Здійснення масштабної приватизації в Україні в 1992–1998 роках було одним з ключових елементів соціально-економічних реформ та трансформацій, метою яких була зміна існуючого економічного порядку (економічної системи) та забезпечення економічного зростання. Відомо, що у 1992 році частка державної власності становила 92% за вартістю основних фондів та понад 70% за кількістю підприємств. Завдяки приватизації в історично короткі строки недержавний сектор посів домінуюче місце в економіці. За роки реформ в Україні було роздержавлено понад 128 тис. об'єктів, а питома вага підприємств недержавної власності у виробництві промислової продукції становить близько 70%.

Новий етап приватизації розпочався в 2014 році. Уряд, сформований після революції Гідності, взяв курс на приватизації ряду круп-

них державних підприємств, проте протягом 2014–2015 років позитивних результатів не було досягнуто. Протягом цих років доходи від продажу держмайна були мізерними – по 1% від запланованих.

Відтак на 2016 рік було покладено великі надії, як на рік масштабної приватизації держкомпаній. В проведенні приватизації зацікавлені міжнародні організації, що співпрацюють з Україною. Поки в країні не спостерігається великого припливу іноземних інвестицій, справедлива і прозора приватизація державних підприємств є єдиним фактором відновлення економіки України в 2016 році, категорично висловлюються в ЄБРР.

Протягом 2014–2015 років доходи від продажу держмайна були мізерними – по 1% від запланованих

Загалом на приватизацію в 2016–2017 році розглядається близько 450 об'єктів. З них 20 – це великі підприємства, 50 – середні компа-

нії і близько 380 – об'єкти малої приватизації. Всього після приватизації в державній власності має залишитися не більше 300 підприємств.

Від продажу держкомпаній у 2016 році ФДМУ планував поповнити бюджет на 17,1 млрд. грн. Однак план по приватизації виконаний не був. У минулому році було продано 139 об'єктів державної власності та 406 об'єктів комунальної власності. У вартісному виразі надходження від приватизації становили 188,9 млн. грн. Ця цифра складає лише 11% від запланованої. В ФДМУ такі низькі показники пояснили тим, що велика приватизація ще не розпочалася, ці кошти було отримано від продажу об'єктів малої приватизації та чотирьох пакетів акцій на фондових біржах. Надходження від приватизації у 2017 році очікуються також в розмірі 17,1 млрд. грн. Однак існує ймовірність, що приватизація в 2017 році також буде зірвана.

В 2016 році надходження від приватизації становили 188,9 млн грн (11% від запланованої суми)

Ключові державні підприємства, які заплановані до приватизації в 2017 році:

☑ ОДЕСЬКИЙ ПРИПОРТОВИЙ ЗАВОД

Головним об'єктом для приватизації цього року є 99,6% держпакету акцій Одеського припортового заводу (ОПЗ), конкурс з продажу якого був оголошений 13 червня 2016 року. Форма продажу – аукціон з відкритими пропозиціями ціни.

Одеський припортовий завод – другий за величиною виробник аміаку і карбаміду і третій – з випуску азотних добрив в Україні. Підприємство також здійснює перевантаження хімічної продукції, що надходить з країн СНД на експорт. Завод є монополістом на загальнодержавному ринку послуг з прийому, охолодження і перевантаження аміаку. Крім того, одеський завод є кінцевою ланкою аміакопроводу Тольятті-Горлівка-Одеса.

Загалом на приватизацію в 2016–2017 році розглядається близько 450 об'єктів

Згідно з фінансовим звітом, опублікованим на сайті підприємства, ОПЗ закінчив 2015 рік з чистим прибутком 218,5 млн. гривень, при цьому в 2014 році підприємство отримало збиток у розмірі 633,2 млн. гривень.

Умови конкурсу приватизації підприємства передбачають участь в ньому не менше 2 учасників, один з яких повинен бути нерезидентом. Крім того, існує законодавча вимога – не допускати до приватизації компанії із Росії. Початкова ціна була визначена у 13,175 млрд. гривень (527 млн. доларів за курсом НБУ). Але в МВФ і ЄБРР вважають, що така ціна є завищеною.

У міжнародних організаціях а також ряд експертів побоюються, що багато авторитетних міжнародних інвесторів, глянувши на ціну, навіть не стануть цікавитися умовами продажу. В результаті конкурс на продаж ОПЗ у липні 2016 року був зірваний. Проблемами стали борг ОПЗ перед Group DF, суди з компанією «Нортіма», обмеження на репатріацію дивідендів, відсутність податкових пільг і преференцій для інвестора, висока ціна.

Проблем, що унеможливили стали борг ОПЗ перед Group DF, суди з компанією «Нортіма», обмеження на репатріацію дивідендів, відсутність податкових пільг і преференцій для інвестора, висока ціна

☑ ЕНЕРГЕТИЧНА ПРИВАТИЗАЦІЯ

В 2016–2017 роках на приватизацію очікували близько 20 великих підприємств в енергетичному секторі, в яких державі належить від 25 до 100% акцій.

☑ ЦЕНТРЕНЕРГО

Раніше на кінець 2016 року також було заплановано приватизацію «Центрэнерго». Зараз продаж компанії перенесли на I кв. 2017 р. ПАТ «Центрэнерго» є одним із провідних виробників електроенергії в Україні. «Центрэнерго» – непростий об'єкт для приватизації. Багато котлів компанії працюють на вугіллі марки А (Антрацит), яке видобувається лише на підконтрольних сепаратистам територіях Донбасу. До складу «Центрэнерго» входять 3 ТЕС – Трипільська, Зміївська та Вуглегірська, яка знаходиться майже на лінії зіткнення, що також не спрощує продаж активу. Сумарна встановлена проектна потужність складає 7665 МВт – 14% генеруючої потужності України. Фонд державного майна України розглядає можливість продажу трьох теплових електростанцій, які входять до складу «Центрэнерго», окремо.

В 2016–2017 роках на приватизацію очікували близько 20 великих підприємств в енергетичному секторі

☑ ОБЛЕНЕРГО

Державі належить контрольний пакет акцій у 6 облэнерго: 70% «Миколаївобленерго» і «Харківобленерго», 71% «Черкасиобленерго», 60% «Запоріжжяобленерго», 51% «Тернопільобленерго», 70% «Хмельницькобленерго». Продавши всі ці енергокомпанії, Фонд держмайна планував отримати 300 млн. грн в 2016 році.

☑ «АХМЕТОВСЬКІ» ДТЕК

Незадовго до оголошення приватизації 6 енергокомпаній під свій повний контроль намагався взяти олігарх Ринат Ахметов. В цих компаніях 25% акцій належить державі, а контрольний пакет – Ахметову. Мова йде про те, що ПАТ «Київенерго», ПАТ «ДТЕК Крименерго», ПАТ «ДТЕК Донецькобленерго», «ДТЕК Західенерго», «ДТЕК Дніпрообленерго», «ДТЕК Дніпроенерго» планувалось переформатувати з публічних на приватні акціонерні товариства. Задля цього були проведені збори акціонерів, під час яких мали розглянути це питання. Однак, представники ФДМУ зареєструвалися на зборах і не голосували

за прийняття цього рішення, завдяки чому воно не було прийнято.

Незадовго до оголошення приватизації 6 енергокомпаній під свій повний контроль намагався взяти олігарх Ринат Ахметов

Також держава має плани продати Херсонську, Миколаївську Дніпродзержинську і Одеську ТЕС.

☑ ІНШІ ГІГАНТИ

В цьому році Міністерство агрополітики і продовольства планує передати на приватизацію всі держпідприємства аграрного сектора. Так, на даний момент найдорожче оцінений «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів», в якому державі належить 99,5%. Згідно з даними Фонду держмайна, його вартість складає 22,4 млн. грн.

У гірничодобувній промисловості в оцінці вартості наразі лідирує «Львівська вугільна компанія», в якій державна частка 37,6% була оцінена у 82,7 млн. грн.

Щодо банківського сектору, Мінфін анонсував вихід із капіталу найбільших державних банків – «Ощадбанку» та «Укресімбанку», починаючи з середини 2018 року, а також решти банків – вже до кінця 2017 року. Зокрема на 2016 рік запланована реорганізація або приватизація Державного земельного банку України (Держзембанк), яка має принести бюджету 200–250 млн. грн. Також в 2016 планується приватизувати державний «Український банк реконструкції та розвитку», який встигли оцінити в майже 119 млн. грн.

Також на продаж чекає 100-відсотково державний «Президент-готель», з оціночною вартістю 330,1 млн грн

Також на продаж чекає 100-відсотково державний «Президент-готель», з оціночною вартістю 330,1 млн. грн. Однак лідерство цих підприємств у ціні дуже умовне – більшість компаній все ще знаходяться в процесі оцінки.

Однією з ключових проблем у приватизаційній сфері у 2014–2016 роках стала неузгодженість стратегічних цілей та завдань приватизації з концепцією здійснення економічних реформ, орієнтирами соціального розвитку, завданнями становлення інноваційно-інвестиційної моделі розвитку. Сформувався конфлікт цілей приватизації, за якого приватизаційні процеси часто підпорядковуються суто поточним фінансовим потребам, а подекуди – й вузьким лобістським інтересам окремих корпоративних груп. Це стало особливо відчутним на порозі «нової хвилі» приватизації, яка охоплюватиме низку стратегічно важливих, системоутворюючих для національної економіки об'єктів.

Однією з ключових проблем у приватизаційній сфері у 2014–2016 роках стала неузгодженість стратегічних цілей та завдань приватизації з концепцією здійснення економічних реформ

Потрібно зауважити що, проведення широкомасштабної приватизації державного майна у 2017 рр. році мало ряд значних ризиків.

По-перше, це ризик низьких цін на об'єкти приватизації. Продаж майна буде проходити, по суті, в екстремальних умовах, тому ціна продажу об'єктів державного майна може опинитися в 3–5 разів нижче, ніж при звичайних умовах.

По-друге, існує загроза недоотримання бюджетом доходів внаслідок неналежної підготовки об'єктів до продажу через термінову необхідність здійснення цього етапу приватизації.

По-третє, в результаті відсутності чіткості і прозорості процесів приватизації 2015–2016 рр. можна очікувати посилення невдоволення населення.

По-четверте, існують ризики, пов'язані із соціально-економічними наслідками приватизації в базових галузях економіки, особливо в енергетиці.

По-п'яте, є ризики, пов'язані зі зниженням ефективності діяльності приватизованих підприємств (порівняно з доприватизаційним періодом).

ПРИВАТИЗИЦІЯ В 2016-2017 РОЦІ

Company	State stake for sale, %	Revenue, '000 UAH (2015)
AGRICULTURE		
State Food & grain Company	100	12 418 410
Agrarian Fund "	100	2 874 551
Novopokrovsky factory of bakery products	ДП	298 356
«Svit Lasoshiv»	40	213 416
National joint stock company «Ukragroleasing»	100	96 012
MINING		
United mining and chemical company	100	1 829 760
Mine1-3 «Novogrodivska»	100	554 778
Mine Management «Pivdenodonbaske #1»	100	386 600
Mine «Girska»	100	306 284
Coal Company «Krasnolymanska»	100	294 166
Mine «Stakhanova»	100	246 728
«DTEK Oktyabrskaya CCF»	38	NA
«DTEK Dobropilska CCF»	38	NA

Company	State stake for sale, %	Revenue, '000 UAH (2015)
ENERGY		
«DTEK Dnyprooblenergo»	25	22 301 740
«Kyivenergo»	25	18 118 511
«DTEK Zakhidenergo»	25	13 807 799
«Zaporozhyeoblenergo»	60	8 259 528
«DTEK Dnyproenergo»	25	7 297 957
«Centreenergo»	78	6 863 846
«Donbasenergo»	25	5 339 784
«Kharkivoblenergo»	65	4 941 404
«Odesaoblenergo»	25	4 462 464
«DTEK Donetskoblenergo»	25	4 438 298
«Cherkasyoblenergo»	46	2 349 943
«Mykolayevoblenergo»	70	2 148 555
«Sumyoblenergo»	25	1 699 590
«Khmelnitskoblenergo»	70	1 420 259
«Ternopiloblenergo»	51	1 014 745
«Severodonetsk Thermal Power	100	589 197
«Kryviy Rig Thermal Power Plant»	100	401 716
«Odesa CHP»	100	386 045
«Kherson CHP»	100	272 818
«Dnyprovsky CHP»	100	268 671
«Mykolaev CHP»	100	244 495
«Kostyantynivska HPS»	100	NA
«Pervomaysk HPS»	100	NA
«Myhiivska HPS»	100	NA
HEALTH/VOCATION		
«President-Hotel»	100	28 143
CONSTRUCTION		
«Ukrzakhidvuglebud»	49	81 195
«Dnyprometrobud»	95	6 342
CHEMICALS		
«Odessa Portside Plant»	100	11 195 159
«Sumykhimprom»	100	2 508 632
Zaporozhye titanium and magnesium plant	51	1 020 608
HOME PRODUCTION		
Ternopil Association «Teksterno»	25	119 280
Vinnitsya factory "Crystal"	100	26 832
FINANCE		
"Ukrainian Bank of Reconstruction and Development"	100	8 337
ENGINEERING		
«Turboatom»	75	2 734 081
Plant «Electrovazhmash»	100	1 897 274
«Ista-Center»	22	272 741

Політична конкуренція

Гучні кримінальні справи: боротьба з корупцією чи перерозподіл сфер впливу?

Представники громадськості, експерти та закордонні партнери неодноразово вказували на масштаби фінансової та політичної корупції, яка залишилася і продовжує розквітати в структурах влади після Євромайдану. Однак за останні два роки в Україні поки що не було притягнуто до кримінальної відповідальності жодного топ-чиновника чи впливового політика. Більшість відкритих кримінальних справ по лінії НАБУ розвалилися в судах по причині слабкої доказової бази (наприклад – справи по ОПЗ та ОГКХ), або ж були ініційовані за вказівкою АПУ в рамках політичної конкуренції і нічим не завершилися (наприклад – справа Миколи Мартиненка, яка стала одним із факторів політичного ослаблення та відставки Прем'єр-міністр Яценюка).

Боротьба з корупцією перетворилася на інструмент політичної конкуренції

Тому арешт і судовий процес над керівником ДФС Романом Насіровим може продемонструвати суспільству та міжнародній спільноті реальні наміри української влади боротися з корупцією, або ж остаточно дискредитувати нові антикорупційні органи та владу.

Роману Насірову інкримінують співпрацю з экс-народним депутатом Олександром Онищенко, під час якої экс-керівник ДФС відтермінував рентну плату за видобування корисних копалин. За даними САПУ, в результаті операцій Насірова, державному бюджету було завдано збитків на 2 мільярди гривень. Відповідно до рішення суду, Насіров залишається під вартою до 30 квітня із розміром застави в 100 млн. гривень. Позиція захисту заключається в тому, що Насіров керувався законодавством України, а податкові відстрочки на законних підставах надавалися також іншим великим платникам податків.

У зв'язку із цим, в політичних кулуарах циркулює декілька версій, за допомогою яких можна пояснити причини затримання та судовий

процес над экс-керівником ДФС Романом Насіровим.

Версія 1 – боротьба груп інтересів в структурах влади. В 2015 році за посередництва тодішнього голови АПУ Бориса Ложкіна та при активній підтримці олігархічних груп «Відродження» і «Воля народу» Роман Насіров був призначений керівником ДФС. В обмін на це, Насіров мав сприяти вирішенню окремих бізнесових питань бенефіціарів, які фінансували депутатські групи (Ігоря Коломойського, Ігоря Єремеєва, Олександра Онищенка, Віталія Хомутинніка та інших крупних бізнесменів). Ці депутатські групи надавали Президенту та коаліції підтримку під час ключових голосувань. Після смерті олігарха Ігоря Єремеєва та відставки Бориса Ложкіна позиції Насірова значно послабилися. До цього ще варто також додати і напружені стосунки Насірова із найближчим оточенням Президента – Ігорем Кононенко та Олександром Грановським. Окрім цих проблем, з кінця 2016 року у Насірова почали стрімко псуватися «бізнесові стосунки» із головою депутатської групи «Відродження» Хомутинніком. Заручившись підтримкою найближчого оточення Порошенка, Хомутиннік в АПУ активно лобював усунення Насірова з подальшим заведенням на цю посаду нового лояльного і договороспроможного керівника ДФС. Після відсторонення Насірова, на посаду тимчасово виконуючого обов'язки керівника ДФС було призначено давнього знайомого Петра Порошенка – Мирослава Продана, який ще раніше очолював Вінницьке обласне управління ДФС.

Роман Насіров мав конфлікт із Віталієм Хомутинніком

Версія 2 – американський тиск. Державний департамент США вимагав від української влади та НАБУ не політичного піару, а реальних результатів боротьби з корупцією на топ-рівні, оскільки від цього залежить майбутнє фінансування по лінії МВФ, а також підтримка реформ. Щоб не втратити політичну підтримку Заходу, Петро Порошенко був змушений пожертвувати фігурою з вищих ешелонів влади, яка асоціювалась із його оточенням. Варто зазначити, що дана версія розтиражована і не-

формально просувається громадськими активістами та депутатами-єврооптимістами.

Версія 3 – продовження конфлікту Президента із Олександром Онищенком. Прихильники цієї версії вказують на те, що за допомогою ув'язнення Насірова, Порошенко завдав превентивного удару по Олександрі Онищенку, який може оприлюднити чергову порцію компромату на Президента. Ще до ув'язнення Насірова, депутат-втікач опублікував плівки, в яких описуються корупційні зловживання та факти політичної корупції у вищих ешелонах влади. Оскільки інформація Онищенка несе значні репутаційні ризики для влади, то Порошенко вирішив пожертвувати Романом Насіровим. Також помилково вважати Насірова людиною Президента, або ж чиновником, який входить в найближче оточення Порошенка. Насіров, в своїй діяльності більше орієнтувався на олігархічні групи «Воля народу» і «Відродження», але після втечі Онищенка – його стосунки із оточенням Президента також почали погіршуватися. Тому для Петра Порошенка Роман Насіров не являється членом його команди. З цією метою команда президента координувала свої дії із НАБУ, для якого також важливо продемонструвати свою ефективність та продемонструвати західним партнерам, що інвестовані ресурси на боротьбу з корупцією приносять результати. Показово, що рішення Апеляційного суду (на який, як повідомлялось, має вплив Президент) було не на користь Насірова.

Ув'язнення Насірова можна розглядати як превентивний удар Порошенка по Онищенку

Віталій Хомутиннік та Ігор Єремеєв

У зв'язку із цим, навколо «справи Насірова» існує декілька можливих сценаріїв розвитку ситуації.

1. **Ув'язнення Насірова.** При нинішніх умовах, цей варіант розвитку подій видається малоімовірним по низці причин. Найголовнішим є те, що влада не прийняла політичного рішення щодо майбутнього статусу Насірова.
2. **Розвал справи в суді.** «Справа Насірова», яка була ініційована НАБУ та Адміністрацією президента, може також розвалитися в процесі судового розгляду. Позиція адвокатів заключається в тому, що Насіров керувався законодавством України, а податкові відстрочки на законних підставах надавалися також іншим великим платникам податків. Після затримання Насірова, Генпрокурор Юрій Луценко заявив, що детективи НАБУ допустили ряд професійних помилок, які можуть призвести до розвалу справи.

3. **Внесення застави, домашній арешт фігуранта з ймовірністю втечі за кордон.** Даний варіант розвитку ситуації має високу ймовірність, оскільки застава в 100 млн.

гривень для Насірова не є критичною. Однак, влада розуміє всі ризики, які можуть виникнути після того, як буде здійснена спроба внесення застави. Громадськість та політичні опоненти Порошенка можуть спробувати організувати акції протесту під стінами суду та ізолятора, аби не допустити звільнення обвинуваченого.

4. **Постійне затягування судового процесу з ймовірністю зняття обвинувачень.** Рішення щодо продовження перебування фігуранта під вартою до 30 квітня пов'язане з тим, що на даний момент, влада ще не розуміє, яку потрібно обрати стратегію по відношенню до «справи Насірова». По-друге, судовий процес, апеляції та інші процесуальні дії можуть тривати як мінімум півроку, поки буде прийнято остаточне рішення. Тим часом, невизначеність і відтермінування розгляду «справи Насірова» лише буде підживлювати політичні та експертні дискусії щодо запровадження спеціалізованих антикорупційних судів.
5. **Угода зі слідством.** За наявною інформацією, цей сценарій активно опрацьовується в Адміністрації президента та НАБУ. Варто зазначити, що в своїй діяльності НАБУ активно просуває принцип угоди зі слідством. Для влади цей сценарій теж є дуже доброю можливістю для досягнення своїх цілей. Насіров в обмін на пом'якшення рішення або ж штраф може дати свідчення проти інших політичних опонентів, які загрожують Петру Порошенку. За умови реалізації такого сценарію, для НАБУ це стане перша успішна справа, яка дасть можливість позитивно прозвітуватися про результати своєї роботи перед західними партнерами.

Метою публікації є надання об'єктивної інформації про поточні політичні події в Україні та поглибленого аналізу головних тенденцій внутрішньополітичного життя в державі. Подібний аналіз допоможе розставити пріоритети у справі проведення реформ у різних сферах державної політики та оцінити якість державних рішень з точки зору їхнього впливу та послідовності. Окрема увага приділяється оцінці політичної конкуренції в Україні та здатності ключових політичних гравців реагувати на виклики часу.

© 2017 Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД)
У разі цитування обов'язкове посилання на МЦПД

Відповідальний за проект: Анатолій Октисюк

Відповідальні за розділи:

«Державні рішення» - Вероніка Шигірт
«Економічна політика» - Василь Поворозник
«Політична конкуренція» - Анатолій Октисюк

Колектив експертів МЦПД:

Василь Філіпчук, Анатолій Октисюк, Євген Ярошенко, Василь Поворозник, Ангела Бочі, Ірина Івашко, Вадим Перебийніс, Сергій Кіщенко, Юлія Гоменюк, Ірина Степанова, Вероніка Шигірт, Роман Басалига

МЦПД

Міжнародний центр перспективних досліджень

Телефон: +38 (044) 253-44-82

Факс: +38 (044) 253-44-82

Електронна пошта: office@icps.kiev.ua

www.icps.com.ua

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland in Ukraine

Проект реалізується за підтримки
Посольства Швейцарії в Україні.

Міжнародний центр перспективних
досліджень відповідає за зміст видання